

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Vayakhel

In the Gemara: "Whoever delights in Shabbat is given a boundless inheritance," as it is stated, "And I will cause you to ride upon the high places of the earth, and I will feed you with the heritage of Yaakov your father" (Yeshayahu 58:14).	בגמרא: "כל המענג את השבת נותנין לו נחלה בלי מצרים," שנאמר: "והאכלתיך נחלת יעקב אביך" וגו'.
To understand this matter, let us first introduce what our Sages expounded: "'And speak a word"—that your speech on Shabbat should not be like your speech on a weekday" (Shabbat 113b).	להבין הענין, נקדים מה שדרשו רז"ל: "'ודבר דבר'—שלא יהיה דיבורך של שבת כדיבורך של יום" (שבת קי"ג).
For it was already explained on the previous page regarding the work of the Mishkan, which consists of the 39 melachot, that it is the secret of the complete divine service: to fulfill "In all your ways, know Him" (Mishlei 3:6).	דכבר נתבאר בדף הקודם ענין מלאכת המשכן בל"ט מלאכות, שהוא סוד העבודה השלימה (לקיים "בכל דרכיך דעהו" (משלי ג', ו'.
To rebuild all things that fell in the breaking (of the vessels) through the 39 melachot, which correspond to the Mishkan that dwells among the lower realms, and to bring them back to their supernal root, to crown the Creator as King over all the world and its creatures, in fulfillment of "The whole earth is filled with His glory" (Yeshayahu 6:3).	לבנות כל הדברים שנפלו בשבירה בל"ט מלאכות, שהוא בחינת המשכן השוכן בתחתונים, ולהביאן לשרשן העליון, להמליך הבורא על כל העולם והנבראים, לקיים "מלא כל הארץ כבודו" (ישעיה ו', ג'.
This type of service includes both speech, thought, and action, as mentioned above—that in everything one does, one should focus on the divine vitality clothed within that thing, which exists within the breaking.	ובחינת עבודה זו כוללת הן בדיבור, הן במחשבה, הן במעשה, כאמור לעיל, שבכל דבר שעושה יראה על החיות המלוכש בדבר ההוא, שהוא בשבירה.
And when that matter comes into the hands of a complete Jewish person, who is a "complete stature" and whose divine spark within him is cleaving to the Blessed Creator, then there is an elevation of that worldly matter, bringing it to its ultimate perfection.	ובבוא הדבר ההוא לידי האדם הישראלי השלם, שהוא קומה שלמה ודבוק החלק אלוהי שבקרבו אל הבורא ברוך הוא, אז יש עליה לדבר ההוא מענין העולם ומביאו לשלמות הגמור.
As mentioned on the previous page, this is called the "work of the Mishkan," making a dwelling place for the Creator throughout the entire world and all its fullness, through all 39 melachot, which correspond to the voids of the entire world.	כמו שאמור בדף הקודם, שזה נקרא מלאכת המשכן, שעושה משכן לבורא בכל העולם ומלואו, בכל הל"ט מלאכות, שהן חללי דעלמא כולו.
So too in speech and thought, when one speaks words, even about mundane matters that are necessary, it should be in this manner—so that one's conversation is not for personal purposes and is not disconnected from the divine vitality that provides life to those words.	וכן בדיבור ומחשבה, כשמדבר דברים, אפילו בדברים ארציים שהם הכרחיים, יהיה גם כן כך, על דרך זה—שלא יהיה שיחתו לצורך עצמו, ולא יהיה בפרוד מהחיות העליון המשפיע לו החיות לדבור דברים.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Vayakhel

Rather, he should also intend in the aspect of "Da," "Hei," "Vav," and understand this well.	רק יכונ גם כן בבחינת "ד"ע ה"ו," וְהָבֵן
And likewise, when one speaks words of Torah and prayer, and foreign thoughts come to him—as is known, the secret of the thoughts that come to a person during prayer is that they are letters and souls that fell in the breaking (of the vessels). These thoughts come during prayer to that person because they are connected to the root of his soul, in order for him to elevate them and incorporate them into the letters he speaks with great reverence and love, with immense vitality.	וְכֵן קְשָׁמְדִבֵּר דְּבָרִים בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, וּבְאִין לֹ מַחְשְׁבוֹת זָרוֹת—כְּנוֹדֵעַ סוּד הַמַּחְשְׁבוֹת הַבְּאִין לְאָדָם בְּתְפִלָּה, שֶׁהֵן אוֹתִיּוֹת וּנְשָׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ בְּשִׁבְרָה. וּבְאִין בְּתְפִלָּה לְהָאָדָם הַהוּא, שֶׁהֵן שִׁיכִין לְשָׂרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, לְהַעֲלוֹתָן וּלְהַבִּיאַן לְכָלֵּל עִם הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהוּא מְדַבֵּר בְּדַחֲלֵיו רַחֲמֵיו, בְּחִיּוֹת גָּדוֹל.
This too is an aspect of the work of the Mishkan, which elevates and builds that aspect, which is the aspect of the letter ה' from the five sources of speech, that dwells in the lower realms that fell in the breaking.	וְגַם זֶה הוּא בְּחִינַת מְלָאכֶת הַמִּשְׁכָּן, שֶׁמַּעֲלָה וּבוֹנֶה בְּחִינָה הַהִיא, שֶׁהִיא בְּחִינַת הֵה' מִן ה' מוֹצְאוֹת, שֶׁשׁוֹכֵן בְּתַחְתּוֹנִים שֶׁנִּפְּלוּ בְּשִׁבְרָה
All this takes place during the six weekdays, for then is the time of building the Mishkan—the 39 melachot. However, when Shabbat arrives, the 39 melachot are forbidden, for then is the time of establishing the Mishkan, as it is written, "And Moshe erected the Mishkan" (Shemot 40:18).	וְכָל זֶה בְּשִׁיתָא יוֹמִין דְּחוּל, שְׁאָז הוּא זְמַן בְּנִין הַמִּשְׁכָּן—הַל"ט מְלָאכֹת. אֲבָל בְּבּוֹא הַשַּׁבָּת, נֶאֱסָרוּ הַל"ט מְלָאכֹת, שְׁאָז הוּא זְמַן הַקְּמַת הַמִּשְׁכָּן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "וַיָּקָם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן" (שְׁמוֹת מ', י"ח)
This corresponds to the secret of Da'at (knowledge), which establishes and elevates the Mishkan, along with all the aspects included from Aleph to Tav, that were built during the six days of the week.	שֶׁהוּא סוּד הַדַּעַת, מְקִים וּמַעֲלָה א"ת הַמִּשְׁכָּן עִם כָּל הַבְּחִינּוֹת הַכְּלוּלוֹת מֵא' וְעַד ת', שֶׁנִּבְּנָה בְּשִׁשֶּׁת יְמֵי הַחוּל
On Shabbat, all creations ascend in holiness, which spreads throughout all worlds and all creations. Therefore, the work of the Mishkan does not override Shabbat, because on Shabbat, the service is on a level beyond the world.	וַיֵּשׁ עֲלֶיהָ לְכָל הַנִּבְרָאִים בְּקִדְשֵׁי שַׁבָּת, שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וּבְכָל הַנִּבְרָאִים. וְעַל כֵּן אֵין מְלָאכֶת הַמִּשְׁכָּן דּוֹחָה שַׁבָּת, מִפְּנֵי שֶׁהַעֲבוּדָה הִיא בַּמְדִּירָגָה הָעֲלִיוֹנָה, לְמַעַלָּה מִן הָעוֹלָם
And on Shabbat, the complete person, who performed the work of the Mishkan throughout the week, does not receive foreign thoughts to rectify, for the work of the Mishkan does not override Shabbat.	וּבְשַׁבָּת, אֵין בְּאִין לְאָדָם הַשָּׁלֵם, שֶׁעֲשָׂה מְלָאכֶת הַמִּשְׁכָּן כָּל הַשָּׁבוּעַ, מַחְשְׁבוֹת זָרוֹת לְתַקְּנוֹ, כִּי מְלָאכֶת הַמִּשְׁכָּן אֵינָה דּוֹחָה שַׁבָּת
For during the six days of the week, service, love, and awe are in a state of constriction, since they are within this world, because everything within the worlds is still within limitation and contraction.	מִפְּנֵי שֶׁבְּשִׁשֶּׁת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, הָעֲבוּדָה וְהָאֱהָבָה וְהִירָאָה הֵם בְּצִמְצוּם, מֵאַחֵר שֶׁהוּא עִם זֶה הָעוֹלָם, כִּי כָל מֵה שֶׁהוּא בְּעוֹלָמוֹת הוּא עֲדִין בְּגָבוּל וּצְמִצּוּם

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Vayakhel

But the love and awe on Shabbat are on a level of expanded consciousness, with great delight, which transcends the world and is not constricted, as it is written in the Zohar: "Shabbat is the name of the Holy One, blessed be He, the perfection of all sides," for it is in a state of absolute perfection, not in a state of breaking.	אבל האהבה והיראה שבשבת, היא במוחין גדולין ובתענוג גדול, שהוא למעלה מן העולם, שאינו בצמצום. כמו שכתוב בזהר: "שבת שמא דקדשא בריה הוא, שלימו דכל סטרין," שהוא בשלמות הגמור, שאינה בשבירה.
This is unlike the weekdays, which are in a state of breaking within this world and are within contraction. Thus, the love and awe required for serving Hashem during the week are also in a state of constriction. But on Shabbat, it is with great delight—delight that has no boundaries or limits.	משאל כן בחול, שהוא בשבירה בעולם הזה, שהוא בצמצום—אז האהבה והיראה הצריכה לעובד ה', היא גם כן בצמצום. אבל בשבת, היא בתענוג גדול, תענוג שאין לו מיצר וגבול.
And one must bring into the letters of prayer on Shabbat the great delight that has no end, which is the Blessed Creator and His Blessed Name, for He is "Shabbat is the name of the Holy One, blessed be He."	וצריך להביא לאותיות שמתפלל בשבת, התענוג הגדול שאין לו סוף, שהוא הבורא ברוך הוא וברוך שמו, שהוא "שבת שמא דקדשא בריה הוא."
This is the meaning of "And speak a word"—that one's speech on Shabbat should not be like one's speech on a weekday. Rather, one must bring the great delight, which has no end or boundary, into speech with great Da'at (knowledge).	וזהו "ודבר דבר"—שלא יהיה דיבורך של שבת כדיבורך של חול, רק צריך להכניס התענוג הגדול שאין לו סוף וגבול בדיבור, בדעת גדול.
For that Da'at alone will establish the Mishkan that was built during the six weekdays. This is the meaning of "Then you shall delight upon Hashem," for the Name of Hashem is "Havayah," for He brings all worlds into being.	שהדעת ההוא רק יקים את המשכן שנבנה בששת ימי החול. וזהו "אז תתענג על ה"—שהשם נקרא "היה", על שם שמהוה כל העולמות.
And this delight of Shabbat is on a level beyond the creation of the worlds, without constriction, as it is known that the creation of worlds occurred through constriction.	וזה התענוג שבשבת, הוא על פרוש למעלה מהיות העולמות, בלי צמצומים, כנודע שהיות העולמות היו על ידי צמצום.
This is the explanation of the statement, "Whoever delights in Shabbat,"—meaning, do not read it as merely "delighting," but rather as referring to the letters from Aleph to Tav.	וזהו פרוש "כל המענג את השבת"—"א"ת", דהינו, נקרא האותיות מא' ועד ת'.
Whoever brings delight into the letters from Aleph to Tav, through the delight mentioned above, by what he accomplished during the six weekdays in building the aspect of the work of the Mishkan—through this, he is given an inheritance without boundaries, which is infinite delight without constriction.	וכל המענג, שמכניס התענוג באותיות מא' ועד ת', בתענוג האמר, על ידי מה שעשה בששת ימי החול, ובנה בחינת מלאכת המשכן—על ידי זה נותנין לו נחלה בלי מצרים, הוא תענוג אין סוף בלי צמצום.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Vayakhel

But one who still experiences foreign thoughts on Shabbat—this is because he did not prepare himself during the six weekdays and did not engage in the construction of the work of the Mishkan.	אָבֵל מִי שֶׁגַּם בְּשַׁבָּת בָּאִין לוֹ מַחֲשָׁבוֹת מִהַשְׁבִּירָה, הוּא עַל יְדֵי שְׁלֹא הָכִין אֶת עַצְמוֹ בְּשִׁשַּׁת יָמֵי הַחֹל, וְלֹא עָסַק בְּבִנְיַן מְלָאכָת הַמִּשְׁכָּן.
And when Shabbat arrives, since his construction was not completed, it is impossible for his Da'at to establish the portion that corresponds to the root of his soul.	וְאִז, בְּבּוֹא הַשַּׁבָּת, כִּיּוֹן שְׁלֹא נִגְמַר הַבִּנְיָן, אִי אִפְשָׁר לְדַעַת לְהַקִּימוֹ, הַחֶלֶק שֶׁמִּגִּיעַ לְשֶׁרֶשׁ נַשְׁמָתוֹ.
As our Sages said: "A weekday prepares for Shabbat," as it is written, "And it shall be on the sixth day that they shall prepare that which they bring" (Shemot 16:5).	כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל: "חֹל מְכִין לְשַׁבָּת," וְכֵן שֶׁכָּתוּב: "וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהָכִינוּ אֶת אֲשֶׁר (יָבִיאוּ) (שְׁמוֹת ט"ז, ה'."
For "Whoever labors on the eve of Shabbat shall eat and delight on Shabbat." But one who did not prepare remains in a state of breaking.	כִּי "מִי שֶׁטָּרַח בְּעֶרֶב שַׁבָּת, יֹאכַל וְיִתְעַנֵּג בְּשַׁבָּת," מִשְׁאֵל כֵּן מִי שְׁלֹא הָכִין, וְנִמְצָא שֶׁהוּא עֹדִין בְּשִׁבְרָה.
And according to what one accomplished during the six weekdays, so too will he feel the holiness of Shabbat.	וְכִפִּי מֶה שֶׁעָשָׂה בְּשִׁשַּׁת יָמֵי הַחֹל, כֵּן מִרְגִּישׁ בְּעַצְמוֹ קִדְּשַׁת שַׁבָּת.
And afterward, the holiness of Shabbat extends into the six weekdays to come, as is known.	וְאַחֵר כֵּן נִמְשָׁכֶת לוֹ גַּם כֵּן קִדְּשַׁת שַׁבָּת לְשִׁשָּׁה יָמֵי הַחֹל דְּלַעֲתִיד, כְּנוֹדָע.
Until Wednesday, the illumination of the previous Shabbat remains, and from Wednesday onward, the holiness of the coming Shabbat begins to shine within one's soul, spirit, and Neshama.	כִּי עַד יוֹם רְבִיעִי נִשְׁאָרָה הָאֶרֶת שַׁבָּת מִשַּׁבָּת שֶׁעֲבָרָה, וּמִיּוֹם רְבִיעִי מִתְנוֹצֵץ קִדְּשַׁת שַׁבָּת הַבָּאָה בְּנֶפֶשׁ רוּחַ נִשְׁמָה.
And through this, the construction of the work of the Mishkan is completed with assistance from above, which flows from the holiness of the past Shabbat and the coming one.	וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה בִּנְיָן מְלָאכָת הַמִּשְׁכָּן, עַל יְדֵי סִיוֵעַ שְׁלִמְעָלָה, הַנִּמְשָׁךְ מִקִּדְּשַׁת שַׁבָּת שֶׁעֲבָרָה וְהַבָּאָה.
But one who did not prepare during the six weekdays that have passed does not fully experience the holiness of Shabbat and does not receive as much assistance for the coming days.	אָבֵל מִי שְׁלֹא הָכִין בְּשִׁשַּׁת יָמֵי הַחֹל שֶׁעֲבָרוּ, אֵינוֹ מִרְגִּישׁ קִדְּשַׁת שַׁבָּת בְּשִׁלְמוֹת, וְאִין לוֹ סִיוֵעַ כָּל כֵּן לַיָּמִים הַבָּאִים.
Therefore, they said: "Had Israel kept the first Shabbat, no nation or tongue would have ruled over them" (Shabbat 118b), for it would have assisted them for the future.	וְעַל כֵּן אָמְרוּ: "אִלּוּ שָׁמְרוּ יִשְׂרָאֵל שַׁבָּת רִאשׁוֹנָה, אֵין כָּל אוֹמָה וְלָשׁוֹן שׁוֹלֶטֶת בָּהֶם" (שַׁבָּת קי"ח:), כִּי הָיָה מְסִיעַ לָהֶם לַעֲתִיד.
The first Shabbat refers to the aspect of the supernal Shabbat—the delight that is beyond the worlds, which is the highest and foremost of all delights below, in the worlds of limitation.	וְשַׁבָּת רִאשׁוֹנָה נִקְרָא בְּחִינַת שַׁבָּת הָעֲלִיוֹנָה—תְּעֻנּוּג שְׁלִמְעָלָה מִן הָעוֹלָמוֹת, שֶׁהוּא עֲלִיוֹן וְרִאשׁוֹן לְכָל הַתְּעֻנּוּגִים שְׁלִמְטָה בְּעוֹלָמוֹת וּבַצְּמוּם.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Vayakhel

Had they observed and prepared themselves for it, they would have been redeemed immediately, for the holiness of Shabbat would have remained upon them, as mentioned.	ואלו שמרו והכינו את עצמם לזה, מיד היו נגאליים, כי בודאי היתה קדשת שבת מדין, כאמור.
This is what is stated: "And the children of Israel stripped themselves of their ornaments from Mount Horeb" (Shemot 33:6).	וזהו מה שנאמר: "ויתנצלו בני ישראל את עדים (מהר חרב) (שמות ל"ג, ו'.
For the secret of these ornaments refers to the two crowns, as written in the Zohar, which are great love and awe on Shabbat, in delight that has no boundary or limit.	כי סוד העדים הוא תרין עטרין, כמו שכתוב בזוהר, שהן אהבה וראיה הגדולה שבשבת, בתענוג שאין לו מִיצָר וגבול.
These crowns were given to them at the giving of the Torah, for the intention of the Creator was that there would be a day that is entirely Shabbat, where the service would be in the supreme delight mentioned above.	ובמתן תורה נתנו להם, כי כונת הבורא היתה שיהיה "יום שכלו שבת", שתהיה העבודה בתענוג עליון הנ"ל.
However, after they sinned, the six weekdays extended, and these great crowns were taken from them.	רק אחר שחטאו, נמשך ששה ימי החול, ונטלו מהם העטרים הגדולים.
Moshe merited and took them, as the Arizal said, and on Shabbat, they are returned to Israel—to those who are worthy—through their preparation beforehand, through the 39 melachot in building the Mishkan.	וזכה משה ונטלן, כמו שאמר האריז"ל, ובשבת מחזירין לישראל הזוכים לזה, על ידי שהכינו את עצמם מקודם, על ידי הל"ט מלאכות בבנין המשכן.
This is the meaning of "Moshe rejoices in the gift of his portion," for he does not desire from others, but rather returns them to Israel.	וזהו "ישמח משה במתנת חלקו", ואינו רוצה בשל אחרים, רק שמחזיר להם לישראל.
And this is the meaning of "And Moshe gathered all the congregation of the children of Israel" (Shemot 35:1). "Congregation" (עדת) is related to the word "adornment" (עדיים), as mentioned above, for he gathered and assembled all the crowns of the children of Israel.	וזהו "ויקהל משה את כל עדת בני ישראל" (שמות ל"ה, א'). "עדת" הוא מלשון "עדיים" הנ"ל, שקבץ ואסף כל העטרים של בני ישראל.
And he said to them, "These are the things that Hashem has commanded to do them" (Shemot 35:1).	ויאמר אליהם: אלה הדברים אשר צוה ה' (לעשות אותם) (שמות ל"ה, א'.
The explanation is that all things in the world, through the 39 melachot, and all mundane speech that Hashem has commanded to "do them"—"to do" in the sense of rectification, as in "that God created to do" (Bereishit 2:3).	פירוש: כל הדברים שבעולם, בל"ט מלאכות, וכל הדיבורים הארציים, אשר צוה ה' "לעשות אותם"—"לעשות" לשון תיקון, כמו "אשר ברא (אלהים לעשות) (בראשית ב', ג'.
For the rectification was given over to Israel, to elevate all things that fell in the breaking—this is the building of the work of the Mishkan.	שנמסר התיקון לישראל, להעלות כל הדברים שנפלו בשבירה, שהוא בנין מלאכת המשכן.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Vayakhel

However, "Six days work shall be done" (Shemot 35:2), meaning that the aforementioned work shall be done on its own, as stated above.	אָבֵל "שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה" (שמות ל"ה, ב.), דְּהֵינוּ, שְׁתַּעֲשֶׂה הִיא מַעֲצָמָה, כְּאִמּוֹר לַעֲיֵל.
And this happens through divine assistance, by the holiness of the past and coming Shabbat.	וְהוּא בְּסִיוֵעַ הָעֲלִיּוֹן, עַל יְדֵי קִדְשַׁת שַׁבַּת הָעֶבֶר וְהַבָּאָה.
"And on the seventh day, it shall be holy for you" (Shemot 35:2)—"for you" means that the aforementioned crowns shall be yours.	וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קִדְשׁ" (שמות ל"ה, ב.)—"לָכֶם", דְּהֵינוּ, שְׁלָכֶם יִהְיוּ הָעֲטָרִים הַנִּלְוִים.
"A Shabbat of rest for Hashem" (Shemot 35:2)—that you should merit to bring the supreme delight into the letters.	שַׁבַּת שְׁבִתוֹן לָהּ" (שמות ל"ה, ב.)—שְׁתַּתְּזֶנּוּ לְהַכְנִיס הַתַּעֲנוּג הָעֲלִיּוֹן בְּאוֹתִיּוֹת.
And all of this is achieved through the labor performed on weekdays.	וְכָל זֶה עַל יְדֵי עֲשִׂית הַמְּלָאכָה שְׁבִחוֹל.
Therefore, there is also a commandment to perform work during the week, and understand this well.	וְעַל כֵּן, הוּא צוּי גַם כֵּן לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בַּחוֹל, וְהִבֵּן.
And this is the meaning of "And the children of Israel shall keep the Shabbat..." (Shemot 31:16), that the children of Israel shall safeguard the letters from Aleph to Tav.	וְזֶהוּ "וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת..." (שמות ל"א, ט"ז), שִׁישְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל הָאוֹתִיּוֹת מֵא' וְעַד ת'.
"The Shabbat, throughout their generations"—that the holiness of Shabbat should dwell and extend into the letters and words.	הַשַּׁבָּת לְדוֹרֹתָם"—שִׁידוֹר קִדְשַׁת שַׁבַּת וְיִתְמַשֵּׁךְ בְּאוֹתִיּוֹת וְהַדְּבָרִים.
Therefore, Shabbat is not a time for Tefillin, for Tefillin are the drawing down of intellect into the four compartments, which correspond to the four mental faculties—Chochmah, Binah, and Da'at, which includes both love and awe, as is known.	וְעַל כֵּן, שַׁבַּת לֹא זְמַן תְּפִלִּין הוּא, כִּי הַתְּפִלִּין הֵם הַמְּשַׁכֵּת מוֹחִין בְּד' בְּתִים, שֶׁהֵם ד' מוֹחִין—חֻכְמָה, בִּינָה, וְדַעַת, שְׁכֻלּוֹל מֵאַהֲבָה וְיִרְאָה, כְּנוֹדָע.
Therefore, they are placed in the compartments of the Tefillin, because on weekdays, the intellect is in a state of constriction.	וְעַל כֵּן, הוּא בְּבִתֵּי הַתְּפִלִּין, מִפְּנֵי שְׁבִחוֹל הוּא בְּצִמְצוּם.
But on Shabbat, the intellect and delight come without constriction, as mentioned above, unlike the intellect of Tefillin, which is confined within compartments in a constricted state. Understand this well.	אָבֵל בְּשַׁבַּת, הוּא שְׁלֵא עַל יְדֵי צִמְצוּמִים, כְּאִמּוֹר לַעֲיֵל, וְהַתַּעֲנוּג וְהַמּוֹחִין בְּאֵין שְׁלֵא עַל יְדֵי צִמְצוּמִים, כְּמוֹ מוֹחֵי הַתְּפִלִּין, שֶׁהֵם בְּבִתִּים בְּצִמְצוּם. וְהִבֵּן.
And this is the meaning of "Had Israel kept two Shabbatot" (Shabbat 118b). These refer to two aspects that one who serves Hashem must safeguard.	וְזֶהוּ "אִלּוּ שְׁמְרוּ יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת" (שבת קי"ח:). הֵן שְׁתֵּי הַבְּחִינוֹת שְׁצָרִיךְ לְעוֹבֵד ה' לְשַׁמֵּר.

Menachem Nachum of Chernobyl
Me'or Einayim
Parshas Vayakhel

The first aspect is the sanctity of Shabbat throughout the six weekdays, so that it assists him in building the aspect of the work of the Mishkan, as mentioned.	אֶת בְּחִינַת הַשַּׁבָּת בְּשִׁשָּׁה יָמֵי הַחֹל, שְׂיִסְיָעָהּוּ לְבָנוֹת בְּחִינַת מְלָאכַת הַמִּשְׁכָּן, כְּאֲמֹר
The second aspect is the sanctity of Shabbat itself, upon its arrival.	וּבְחִינַה הַבִּי, הִיא קֹדֶשֶׁת שַׁבָּת בְּעֶצְמוֹ, בְּבוֹאוֹ
And immediately, they would be redeemed, and Mashiach Tzidkeinu would come speedily in our days, Amen, Netzach, Selah, Va'ed.	וּמֵיַד הָיוּ נִגְאָלִים, וְיָבוֹא מָשִׁיחַ צִדְקֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן נֶצַח סֶלָה וְעַד
Blessed is Hashem forever, Amen and Amen.	בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן